

From a meeting in Annecy in 1961. In those days the meetings were small. From left to right: Raymond Maillet, Ivanov-Vano, John Halas, Joy Batchelor, Pierre Barbin and Paul Grimault. My father, always keen to keep good diplomatic relations between nations, told me that Ivanov-Vano the head of Soviet Animated Film Studios was most unhappy because they were offered only morning tea. This did not fit with Soviet expectations of vodka. After some searching a bottle of Whiskey was found and an international incident avoided.

Photo courtesy Viven Halas.

عکس.....

اول: از جب: ریموند می به ، ایوان ایوانف وانو، جان هالاس و همسرش جوی بچلر، بیر بارین و بل گریمو در جشنواره کن 1960

در اولین دوره جشنواره ی کن گروه کوچکی از انیماتور های بزرگ دنیا در شهر ساحلی کن جمع شدند و فکر تشکیل انجمنی را با خود آوردند که ویژه ی فیلم سازان انیمیشن بود ... ، این مردان انیمیشن عبارت بودند از نورمن مک لارن کانادایی جان هالاس انگلیسی/مجار، جان هابلی امریکائی، ؟؟؟؟،

سال بعد همین آقایان، بجای کن در شهر زیبای دیگری به نام "آنسی" در جنوب فرانسه جمع شدند و در اولین فستیوال انیمیشن انجمن خود را به نام "انجمن کارگردانان انیمیشن

Association International du Film d'Animation

بنیاد گذاشتند که شکل خلاصه آن می شود: "آسیفا"

ASIFA

آن روز ها، روز های سیاه و تلخ جنگ سرد بین غرب و شوروی بود که سایه اش روی همه ی کشور های جهان افتاده بود و روابط مردم و هنر مندان نیز از این قاعده مستثنا نبود. اما اتفاق غیر عادی که در این میان افتاد روش هوشمندانه ای بود که این گروه کوچک پیش گرفتند و با برقراری ارتباط های شخصی، بدون آلودگی های سیاسی توانستند خط ارتباطی سالم و سازنده ای بین غرب کاپیتالیست و شرق کمونیست بنا کنند که تا امروز برقرار است . کاری که این گروه کردند ایجاد پلی بین جشنواره ی آنسی - در فرانسه - و جشنواره ی زاگرب - در یوگوسلاوی آن روز- بود.

به این ترتیب که سال های فرد از آن فرانسه و سال های زوج برای بلوک شرق در زاگرب باشد و هر کدام، یک سال در میان، جشنواره را برگزار کنند .

این قرار بعد ها در سال های پایانی قرن بیستم به این شکل پایان یافت که آنسی هر ساله جشنواره اش را برگزار کند و زاگرب که تازه از آشفتگی های بعد از کمونیسم رها شده بود یک سال در میان (سال های فرد) فیلم های کوتاه و یک سال در میان (سال های زوج) فیلم های بلند انیمیشن را به نمایش و قضاوت در آورد.

از آن روز تا امروز بیش از پنجاه سال می گذرد و این انجمن پنج شش نفره با بیش از پنج هزار نفر عضو به سی و شش کشور جهان گسترده شده است

(!! مثل کره ی زمین که سه چهارم آب است، از این پنج هزار نفر هم چهار هزار نفرش اهل هالیوود اند و کمتر از هزار نفرش از سی و سه کشور دیگر .)

و اما داستان انجمن فیلم سازان انیمیشن ایران (آسیفا-ایران) چنین اتفاق افتاد: در سال 1970 که نگارنده برای بار اول فیلمی به فستیوال آنسی فرستاده و خود در آن جا حضور یافته بود با آسیفای جهانی آشنا شد و پس از بازگشت به ایران در سالی که مدرسه ی دوم انیمیشن را در مقطع کارشناسی ارشد بنیاد نهاد با حضور استادان و دانشجویان همان مدرسه آسیفای ایران را تاسیس کرد. این انجمن که بعدها از وجه صنفی خود، به خانه ی سینما پیوست و یکی از چهار ستون اصلی خانه سینماست امروز نزدیک به هزار نفر عضو، مجله ی اختصاصی انیمیشن، سایت "ایران آسیفا" را دارد .

عکس پیوست اعضای شورای مجمع عمومی آسیفا را در سال 1386 و آن دیگر مراسم اهدای جایزه آسیفا را در هیروشیما ی ژاپن نشان می دهد که بنا بر گفته ی تاریخ نگاران انیمیشن تنها باری است که چهار پرزیدنت زنده ی آسیفای جهانی ، در مراسمی با هم شرکت می کنند. این چهار نفر به ترتیب نوبت ریاست انجمن عبارتند از راثول سروه (بلژیک نورالدین زرین کلک (ایران)، خانم سایوکو کینوشیتا (ژاپن) و نلسون شین (کره) ا

کتابی که به تازگی به مناسبت پنجاهمین سالگرد تاسیس آسیفا انتشار یافته محتوی تاریخ این انجمن در جهان و کشورهای مختلف است و سرگذشت انیمیشن را در چهار قاره ی دنیا بررسی می کند. بنا به پیشنهاد آسیفای ایران در این کتاب به زبان و خط انیماتور های المللیت دنیا دست نوشته هایی آمده است که رنگ و واقعی و متنوع بین المللی به کتاب داده است.

نورالدین زرین کلک